

- 1 *Veniți să cântăm cu veselie Domnului și să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre.*
- 2 *Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsunе cântece în cinstea Lui!*
- 3 *Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un împărat mare mai presus de toți dumnezeii.*
- 4 *El ține în mână adâncimile pământului, și vârfulurile munților sunt ale Lui.*
- 5 *A Lui este marea, El a făcut-o, și mâinile Lui au întocmit uscatul :*
- 6 *veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru !*
- 7 *Căci El este Dumnezeul nostru, și noi suntem poporul pășunii Lui, turma pe care o povățuiește mâna Lui ...*
- 8 *„Nu vă împietriți inima ca la Meriba, ca în ziua de la Masa, în pustiu,*
- 9 *unde părinții voștri M-au ispitit și M-au încercat, măcar că văzuseră lucrările Mele.*
- 10 *Patruzeci de ani M-am scârbit de neamul acesta*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

și am zis : „Este un popor cu inima răătăcită ; ei nu cunosc căile Mele.”

11 De aceea am jurat în mânia Mea: „Nu vor intra în odihna Mea !”

Psalmul 96

- 1 *Cântați Domnului o cântare nouă ! Cântați Domnului, toți locuitorii pământului !*
- 2 *Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vestiți din zi în zi mântuirea Lui !*
- 3 *Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui !*
- 4 *Căci Domnul este mare și foarte vrednic de laudă. El este mai de temut decât toți dumnezeii.*
- 5 *Căci toți dumnezeii popoarelor sunt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile.*
- 6 *Strălucirea și măreția sunt înaintea feței Lui, slava și podoaba sunt în Locașul Lui cel Sfânt.*
- 7 *Familii popoarelor, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste !*
- 8 *Dați Domnului slava cuvenită numelui Lui ! Aduceți daruri de mâncare și intrați în curțile Lui!*
- 9 *Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului !*

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului

„Este un râu, ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfântul locaș al locuințelor Celui Preaînalt”

[PSALMUL 46 : 4]

- Editorial
- Cele șapte principii
- Roger Williams
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

Editorial. Regele Franței prizonier

„Tu m-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului !” (Psalmul 31 : 5)
Ioan cel Bun (Jean le bon), rege al Franței din 1350, a fost încolțit în propria lui țară prin nemulțumire și nevoi, din sud de spanioli, din nord de englezi.

Cu toate acestea a reușit să adune la un loc o armată de 40 000 de oameni. El l-a forțat la luptă pe dușmanul lui cel mai primejdios, pe prințul Eduard al Angliei, când acesta, cu o putere doar de 8000 de bărbați, a traversat râul Loara.

Zadarnic a cerut prințul Eduard retragere liberă ; regele Ioan se credea sigur pe victorie; dar în ziua următoare, în 18 septembrie 1356 a fost bătut definitiv la Maupertuis. Armata lui deja se întorcea să fugă, în timp ce el, sângerând și epuizat, luptând cu baltagul, a fost încercuit de dușman.

Înainte ca soarele să apună, devenise prizonierul Angliei. Totuși, învingătorul lui l-a onorat regește ; prințul englez l-a condus în cortul lui și l-a servit personal la masă.

La Londra a fost lăsat să încalce pe cel mai frumos, mai luxos împodobit cal alb de luptă. Regele s-a ridicat de pe tron în palatul regal englez, pentru a-l saluta pe dușmanul prizonier și pentru a-l conduce la un ospăț strălucitor.

Castele, cai și servitori îi stăteau la dispoziție – dar el a fost și a rămas un prizonier. El trebuia să afle, în ciuda tuturor atențiilor care i-au fost arătate, că a căzut în mâna unui dușman neînduplecat.

Se cereau ca preț al eliberării sale, provinciile de nord ale Franței și ca preț de răscumpărare trei milioane de taleri de aur, pe vremea aceea o sumă exorbitantă.

Cu toate acestea, Ioan cel Bun a trebuit să accepte aceste condiții ; el i-a dat pe ambii săi fii ca ostateci, până vor fi plătiți banii de răscumpărare. Dar fiii săi au fugit și nu s-a găsit nimeni să poată avansa această sumă enormă de bani.

[Cont. pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

Astfel Ioan cel Bun, care își pusese cuvântul gaj, s-a întors de bunăvoie în captivitate, pentru a muri în ea la 8 aprilie 1364.

Ce folos după această viață nefericită, că trupul lui neînsuflețit a fost trimis în Franța cu fast regal, pentru a-l îngropa în cavoul strămoșilor lui ?

Ca Ioan cel Bun sunt mulți care vor ce este bun și nobil, intrați în lupta vieții, crezând că ar trebui, cu seriozitate și bunăvoință, să obțină sigur victoria.

Ei își supraapreciază puterea și își subapreciază dușmanul, care este mai tare ca ei. Ei trebuie să afle că : „*Binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!*” *Ei sunt biruiți de vrăjmașul cel tare.* „*O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte* (adică de puterea păcatului care stăpânește în mădularele trupului meu muritor)?”

Obosiți după unele înfrângeri în luptă, se lasă prinși sub legea păcatului, care este puternică în mădularele lor.

În acest prizonierat găsesc, într-adevăr, adesea onoare, strălucire și ospete; pare că peste viața lor se întinde aparența mulțumirii exterioare, a reușitei pământești și a bunăstării onorabile, dar inima lor nu are niciodată parte de pace, libertate și victorie.

Prețul răscumpărării pe care-l cere satan pentru a lăsa liber un suflet omenesc la libertatea slăvită a copiilor lui Dumnezeu, nu-l poate plăti nici un om.

Câți oameni, care doresc mult să scape de robia păcatului trupesc sau de beție sau de mânie, nau trăit lucrul acesta ! Uneori ce-i drept, pare că au devenit liberi de puterea păcatului; dar după un timp scurt, s-au întors, de două ori nefericiți în inima lor, în vechile lanțuri ale păcatului.

Ei toți găsesc în captivitate moartea veșnică, pentru că nu pot plăti prețul răscumpărării pentru eliberarea lor, cu excepția că-l găsesc pe singurul chezaș care plătește pentru ei.

Și același sfârșit este și partea acelora cărora le-a plăcut în slujba păcatului, care au iubit lanțurile lui satan.

Ah, nimeni nu trebuie să găsească un sfârșit atât de deznădăjduit !

Prețul de răscumpărare este plătit pentru toți cei care vor să-și accepte eliberarea de la chezașul Isus.

Nimeni nu se poate răscumpăra singur.

Nici durerea cea mai adâncă, nici plânsul cel mai amar, nici lacrimile cele mai fierbinți, nici jurămintele și intențiile cele mai sincere nu pot elibera un păcătos – el rămâne captiv până este plătit prețul de răscumpărare.

De asemenea, nici un om nu-l poate răscumpăra pe un altul.

„*Un om nu va putea niciodată să răscumpere pe fratele său, nici să-l dea lui Dumnezeu un preț de răscumpărare pentru el* (pentru că răscumpărarea sufletelor lor este așa de scumpă, că trebuie să renunțe la ea pentru totdeauna).” (Psalmul 49 : 7 - 8.)

De aceea a venit Isus, Fiul lui Dumnezeu, pentru a plăti cu sângele Lui prețul de răscumpărare pentru eliberarea acelora care au fost captivi sub puterea lui satan și a morții.

Mulți oameni aud vestea: prețul de răscumpărare pentru eliberarea ta este plătit !

Ușa temniței tale este deschisă ! Vino afară ! Întoarce-te acasă !

Drumul spre Casa Tatălui și spre cununa veșnică este liber ! ... [Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 19

ROGER WILLIAMS

Noua colonie a fost numită Providence, ca mulțumire pentru mila providențială a lui Dumnezeu față de el, oraș providențial de scăpare pentru toți cei asupriți și prizoniți din pricina credinței lor.

El a anunțat că noua colonie va avea un guvern civil, dar nu va avea nici o autoritate în cele religioase, ci fiecare se va închina în felul lui, sau dacă vrea va fi liber să nu se închine.

Acesta a fost primul oraș cu deplină libertate de conștiință, și cu biserica separată de stat.

Atunci au început să se mute la Providence toți cei hărțuiți din Boston și din Massachusetts, chiar și câteva familii de evrei din New Amsterdam. Astfel Roger a pus la îndemână tuturor exilaților și refugiaților din pricina tiraniei un pământ al libertății.

După trei ani, Roger Williams s-a hotărât să organizeze o biserică conform principiilor evanghelice, după modelul bisericii primare, o biserică ai cărei membri să fie botezați prin cufundare pe baza mărturisirii credinței lor.

Astfel într-o zi din luna martie au hotărât să aibă primul botez în apa rece a râului. Roger încă nu era botezat pe baza credinței sale, de aceea el a fost primul care a pășit în apă și a fost botezat de Ezechiel Holliman, un fost membru al bisericii din Salem, apoi Roger a botezat pe alți unsprezece. Așa a luat ființă prima biserică baptistă din America.

La început serviciile religioase s-au ținut în casa lui Roger, dar mai târziu au clădit o casă de rugăciune.

Aceasta a fost prima casă de rugăciune baptistă din America.

După câțva timp, în 1640 el și-a dat demisia din pastoral și s-a retras din această biserică, dar a rămas cu conducerea coloniei. Noua colonie a crescut.

Apoi s-a format o nouă localitate numită Newport și altele au urmat.

Atunci colonia a luat denumirea de Rhode Island. Roger Williams a întocmit un act care a devenit de o uriașă însemnătate istorică.

E documentul cu privire la libertatea de conștiință și la separarea bisericii de stat. Iată conținutul :

„*Noi a căror nume sunt semnate mai jos, dorind să locuim în orașul Providence, promitem numai în lucrurile civile să ne supunem în ascultare activă sau pasivă la toate ordinele sau învoirile care vor fi făcute pentru binele public al tuturor, într-un fel ordonat, prin consimțământul major al locuitorilor prezenți, a capilor de familie încorporați în acest oraș și a altora când vor fi admiși aici*”. [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]